

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

Overskou, Th.; [Th. Overskou].

Taarepilene paa St. Helena

Kjøbenhavn : Forlagt af Forfatteren, 1832

[4] s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

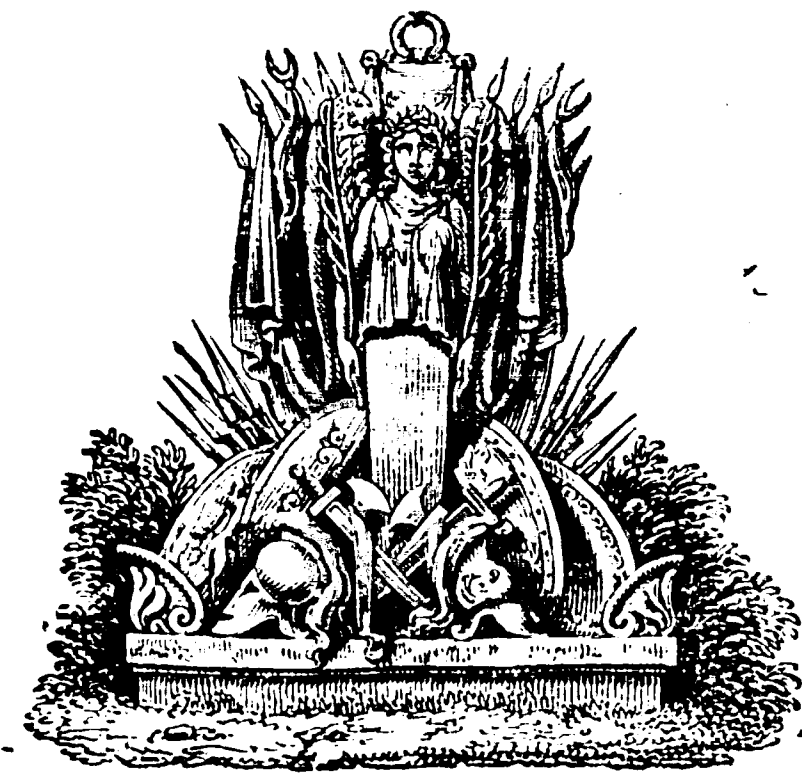

aa r e p i l e n e

paa

S t. H e l e n a.

Kjøbenhavn, 1832.

Forlagt af Forfatteren;
trykt hos Bianco Luno & Schneider, Pilestræde Nr. 105.

(Ideen efter det Franske.)

Hvi troner Stilhed paa den vilde Klippe,
Som sort sig hæver midt i Havets Skiod?
Vil England nu høimodig Kovet slippe,
Som dyrt det kjøbte, som det tilsvøer Død?
Nei, end er Fangen paa de skumle Ryster;
Men rolig, lykkelig er nu hans Nand;
Ehi Englands Lænker ikke meer han ryster,
Vel hviler mat, men lænkefrie hans Haand!
Han sover, sover sødt — hans Nester hvile,
I Ly af St. Helenas Taarepile.

Med Kraft han bar to stolte Rigers Kroner,
Saae Millioner knæle for sin Fod,
Dg stolt, paa overvundne Fyrsters Troner,
Med Frankrigs Drn i seierrig Haand han stod!
Ja, Fyrster, store blot ved at den Store
Var død for Verden, at hans Arm var lam,
Til Baaben blot ved Rngtet om ham fore
Dg væbned' Hære at beseire ham,
Som, lænket, søgte sig en Times Hvile
I Ly af St. Helenas Taarepile.

Han maalte med sit Blik Arabiens Ode,
Han over Alpers Sneer med Seier gik;
Paa Ruslands Jis en blodig Aftenrøde
Udbredte sig for Heltens kjæffe Blik.

Som Herster vandrede han over Jorden,
Dg Alt sig bød' for den Stores Fjed,
Ehi Magt ei blot, hans ædle Sjæl var vorden
Magnetten, som Alverden hængte ved;
Dg al den Storhed gik til evig Hvile
I Ly af St. Helenas Taarepile.

I, som hans Daad begræd med bitter Smerte,
I Modre, som har tabt Jer Alders Trøst,
Har ei hans Modgang blodgjort Eders Hjerte,
Har ei hans Kummer dæmpet Eders Kost?
O, lad ham slumre roligt efter Striden —
Han er jo Stov og Døden soner Alt;
Som vi, han fulgte, Skjæbnens Bud og Tiden,
Dg nu af Gud han er til Regnskab kaldt;
Lad intet Had forstyrre Heltens Hvile
I Ly af St. Helenas Taarepile.

Han i Colonnens Spidse skjønt har straalet,
Dens Hæder veeg, da Cæsar den forlod;
Han haabede, at naar han stod ved Maalet
Han skulde synke ved dens Kjempefod!
Ei England kan den Hæder ham frasnige,

Som Verden i Beundring Helten gav,
Den store Mand tilhører Frankrigs Rige,
Men England eier kun hans usle Grav,
Og Skam vil træffe dem, som gav ham Hvile
I Ly af St. Helenas Taarepile.

Dog mægtigt lyder hele Frankrigs Stemme,
For det han tænkte og for det han stred;
Saknemmeligt det vil hans Aske gjenne —
Hans rette Grav er kun ved Seinens Bred;
Colonnen i sit stille mørke Kammer
Snart slutter Støvet af den store Mand,
Hvis Daad, som Himlens Stjerne, evig flammer,
Og som kun Gud, ei Støvet dømme kan!
Snart paa Vendômes Plads til evig Hvile
Du bringes skal fra St. Helenas Pile.

Ch. Overskou.

